

TÖRVÉNY – MEGIGAZULTSÁG

2012. október 14.

– Jim Sanders tanításának élőben elhangzott nyers fordítású szövege belső használatra –

Áldunk Úr Jézus Krisztus! Magasztalunk Téged Uram! Megtörjük a betegségeket, a gyengeségeket, a fájdalmak erejét a testekben, az Úr Jézus Krisztus nevében. Megparancsoljuk, hogy eltávozzanak a testekről és vissza ne térjenek. Megköijük a hiányt az életekben Atyám, gyarapodást szólítjuk, hogy jöjjön az életekbe. Minden dicsőség az Úr Jézus Krisztusé, és általa a Mennyei Atyáé, minden dicséret, imádat, dicsőség és áldás. Köszönjük a drága Szent Szellemet, kiárasztva az életünk felett, aki megcselekszi Isten akaratát. Köszönjük drága Úr Jézus! Hallelúja!

Zsebkendőkre vetjük a kezeinket és a hit szavát szóljuk felettük. Mindenki mondja: dicsérem az Urat, és köszönts a szomszédodat. Megkérem a Szőke házaspárt, az orosházi Gyülekezet pásztorait, hogy gyertek ki. Tisztes részünk, hogy köszöntsünk benneteket, akik két teljes busszal érkeztek a mai napon ide. Sokasodjatok jobbról és balról, hatalmas sereggé legyetek, növekedjétek, ragyogjatok az Úrban az Ő dicsőségére.

Szőke Antal elmondja, hogy hat órákor indultak, de négy órákor volt az ébresztő. A környékből is csatlakoztak hozzánk, köszönjük Istennek, hogy itt lehetünk. A Biblia írja, hogy az ószövetségben volt egy olyan törvény, hogy egy évben háromszor meg kellett jelenni az Úr előtt. Mi az Újszövetségben vagyunk, mi egyszer jelenünk meg évente itt az Úr előtt ilyen létszámmal.

2001. január 13-án, amikor Isten elhívott minket az orosházi szolgálatra, nyolcan voltunk. Azt mondtuk, hogy semmi probléma, Noé bárkájában is nyolcan voltak, és megmenekültek. Azt mondtuk, hogy: – Uram, a Biblia igaz, a Te Szavad igaz, s azt mondod az Igében, hogy minden napon szaporítod a gyülekezetet az üdvözülőkkel!

Amint látjuk, köszönjük Istennek, hogy megszorította a gyülekezetet, és amikor eljöttünk nyugdíjba, én 1997-ben, a feleségem 2000-ben, akkor megprófétáltuk magunk felett, hogy mi leszünk a legvidámabb nyugdíjasok!

És valóban azok is vagyunk, vidámak vagyunk azért, mert az Urat szolgáljuk. Köszönjük Istennek, hogy szent egészségben, békességben vagyunk a családdal, a gyülekezetekkel és mindenkivel, és köszönjük az Úrnak, hogy amíg Ő akarja, ezt a munkát folytatjuk.

Szőke Antalné, Mária pásztor elmondja: köszönjük az Úrnak, hogy itt állhatunk előttetek, az Ő jelenlétében. Valóban az este, ahogy beszélgettünk a férjemmel erről, hogy az ószövetségben háromszor jelentek meg Jeruzsálemben az Úr előtt. Milyen érdekes, hogy az Úr nem változik, Ő tegnap, ma és mindörökké ugyanaz, de olyan vágy volt a szívünkben, hogy mikor megyünk már?

Mindenki, a gyülekezetek tagjai is, nagy éhséggel voltak, hogy megyünk. Annyi különbséggel, hogy most nem elrendelve van ez számunkra, hanem belülről jön ez az éhség, a

vágy, hogy itt legyünk az előjáróinkkal, veletek, és főleg az Úrral. Köszönjük az Úrnak, hogy itt lehetünk.

Sanders pásztor elmondja, hogy köszönjük az életeteket Istennek, a szolgálatotokat, nagyra növekedjete. A minap a metrón utaztam, és úgy tűnt, mintha az egyik drága szentünk is ott utazna, a metrón. Nem tudja ezt Ági, de van egy 'ikertestvére', egy egypetéjű ikertestvére, mert olyan közel mentem, amennyire csak lehetett, és nem akartam elhinni, hogy nem ő. Teljesen hasonlított Ágihoz.

Hódmezővásárhelyen lesz egy istentisztelet még az idén, és egy gyülekezeti munka indul ott október 27-én (szombaton) 15 órakor a Bessenyei Ferenc Művelődési Központban leszünk, és október 28-án (vasárnap) 15 órakor pedig Székesfehérváron a Tolnai úti Általános Iskolába várjuk a gyógyulni vágyókat.

Imakonferenciák lesznek a közeljövőben, és Marosvásárhelyen az ottani gyülekezetben, a szokásos helyen a Kultúrpalotában is leszünk. Orosházára is ellátogatunk, hiszen ha ti ilyen nagy számban jöttetek, mi is megyünk december 1-én hozzátok.

Megkísérlem most már egy ideje, hogy mindenkinek elmagyarázzam, hogy mi is a *kegyelem*. A mai napon a megközelítési útirány, hogy mi is a különbség a *törvény* és a *megigazultság* között? Köszöntjük Dániából jelenlévő kedves pásztorunkat és családját. Ők is nagyon szépen növekednek.

Tegnap beszélgettem velük és mondták, és mi is így látjuk, hogy ez a *tanítási útvonala* ez nagyon furcsa, főleg a régebbi pünkösdi körökben, és idő kell hozzá, hogy *megemésszék*. De ha velünk maradtok és időt szántok rá... Én a keresztény életem során nagyon alapos és *biztos tanításokat* kaptam, és én ezért mindig tudtam, hogy *megigazult* vagyok Isten előtt.

Azt is megtanították nekünk, hogy újjászületésünkig elkövetett *bűneink*, amikor újjászületünk, *eltörölődnek*. De utána más időszámítás jön, mondták, *felelősek* vagyunk a *tetteinkért*. A bűneink megvallásait tanították nekünk, és én is nektek sokáig így tanítottam, de most, hogy megvilágosodtam, hogy a *múlt, a jelen és a jövőbeni bűneink eltöröltettek* a Jézus Vére által, állíthatom nektek, hogy az [a bűnmegvallás] teljes hazugság volt.

Teljes megértést fogtok kapni, ha velünk maradtok, egy *kis kiigazításra* lesz ugyanis csak szükség. Az Úr segítséget ad majd nekem ebben, és megnyitja a ti *megértésetek szeméit*, hogy *tiszta* megértést kapjatok erről. Megjegyzem, hogyha szeretnéd megvallani ezentúl is bűneidet a törvény alatti szokás szerint, akkor megteheted, így is, úgyis *meg van bocsátva*. De én megértést kaptam arról, hogy nekem *teljes mértékben megbocsáttatott*.

Újra visszakanyarodunk ahhoz a fához, ami az *Éden* kertjében volt, és mindenki tudja, hogy ott Ádám milyen *bűnt* követett el. Ugyanis a *jó és a gonosz* tudásának fájáról ettek. Ugyanabban a kertben jelen volt az *élet fája* is. Ugyanolyan könnyedséggel ehettek volna az élet fájáról, mint a jó és a gonosz tudásának fájáról.

A jó és a gonosz tudását neveznénk a mai napon úgy, hogy a *törvény ismerete*. Tehát neked ma el kell döntened, hogy az *élet fájáról*, az Úr Jézus Krisztusról, az Üdvözítődről akarsz-e táplálást venni, aki elhozta nekünk a *kegyelmet* és az igazságot. Vagy az *ószövetség* alatt szeretnél maradni, és táplálást venni a *jó és a gonosz* tudásának fájáról? Ami ugyanis már *idejét múlt*, eltette az Úr az útból, és egy új szövetség alá tartozunk, nem az Ószövetség alá, hanem, egy *jobb szövetség* alá. Hallelúja! Bátran mondhatjuk.

Következő hetekben is hangsúlyosan fogjuk ezeket a gondolatokat elő és előhozni. A jegyzeteimre fogok most térni. Szeretném, hogyha gondolatról gondolatra, alapvonalról alapvonalra gyarapodnánk ebben a tudásban. Tehát az egyik érvett a másik után fogjuk sorba állítani, hogy a pásztoraink és a nyájuk és a gyülekezetek mindenfelé végre *szabodon* élhessenek a *kárhoztatás*, a bűntudat és a bűn gondolatától.

Hogy Isten valóban képes lehessen *megáldani* benneteket és *gyarapítani* benneteket, az Ő kegyelmével, amit ugyanis nem érdemeltünk ki. Nem tettünk érte semmit, hogy ilyen áldásokban részesüljünk, *Ő cselekedte* meg a mi *érdekiünkben*. Mert a mi Istenünk az egy *megáldó jó Isten*.

ÉSAIÁS 54,14–17

14. Megigazultságban veszel erős alapot, távol leszel az elnyomástól, mert nem fogsz félni, és a rettegéstől, mert nem közelít hozzád.

15. És ha összegyűlvén összegyűlnék, ez nem éntőlem lesz! Aki ellened összegyűl, elesik általad.

16. Ímé, én teremtettem a kovácsot, aki a parazsat éleszti és fegyvert készít mestersége szerint: és én teremtettem a pusztítót is a vesztesre!

17. Egy ellened készült fegyver sem lesz jó szerencsés, és minden nyelvet, mely ellened perbe száll, kárhoztatsz: ez az Úr szolgálóinak öröksége, és az ő igazságuk, mely tőlem van, így szól az Úr.

Tehát a Jézus Krisztusnak a *megigazultságában* lettünk mi megalapítva, *újonnan születve*, és nem a saját igazságunkban. Amikor az ember *erős alapot* vesz az Úr megigazultságában, akkor *négy* dolog van nekünk itt felsorolva. Nem lesz *félelem* az életünkben, nem lesz *rettetés*, nem lesz *elnyomás*, és nem lesz olyan *fegyver*, amit ellened készítettek, és az sikeres lenne. Vagyis ez az erős alapba vetett megigazultság azt jelenti, hogy az Isten *igazságává tétettél* a Krisztus Jézusban.

Amikor jönnek a jelentések, és mindegy, hogy milyen jelentéseket kapsz, akkor kell *ragaszkodnod* az elmédben, a gondolataidban ahhoz az *igazsághoz*, hogy te Isten igazságává lettél a Krisztusban. Nem cselekedetekből nyert megigazulásról beszél, hanem *hit által elnyerhető megigazulásról*. Nem olyan cselekedetekről szól tehát, amiket mi cselekednénk ahhoz, hogy elnyerjük ezt a megigazultságot.

Én Isten *igazságává téttem* Krisztus Jézusban, és a hitünk erre vesz alapot, és nem arra, hogy mi magunk igaz cselekedeteket tettünk volna. És nem olyan cselekedetekben kell gondolkodnunk, amelyeket mi cselekedtünk volna törvény szerint, vagy a szabad és nem szabad parancsolatok szerint, hogy Istennek a tetszésére lennénk ez által, és így lennénk igazak.

Isten azt is kijelenti a 17-es versben, hogy ez az ő *igazságuk*, amely Éntőlem van. És ez az igazság a magjainkra, *gyermekeinkre* is rászáll. A Példabeszédek 11. fejezetének 21. verse nagyon fontos.

PÉLDABESZÉDEK 11,21

21. KÉZADÁSSAL erősítem, hogy nem marad büntetlen a gonosz; de az igazak magva megszabadul.

PÉLDABESZÉDEK 10,6

6. Áldások vannak az igaznak fején; a gonoszok szája pedig erőszakot rejteget.

Ezért akarja az Úr, hogy *erős alapot* vegyünk a megigazultságban. A Biblia azt is tanítja, hogy az Úrnak az *áldása*, az gazdagít meg.

RÓMA 6,14 (AMPLIFIED, AZAZ BŐVÍTETT)

14. Mert a bűn többé nem gyakorol uralmat felettetek, nem gyakorol nyomást rátok, mivel most nem vagytok a törvény alatt (mint szolgák/rabszolgák), hanem kegyelem alatt, mint akik Isten kegyeltségének és kedvességének élvezői lettek.

Tehát többé már nem vagytok a törvény alatt, mint szolgák, rabszolgák, hanem a *kegyelem alá* kerültetek. A *bűn* rajtatok nem uralkodik, *nem tud irányítani* benneteket. Mert volt idő, amikor a bűn uralta az életünket.

Miért van az, hogy most már a bűn nem képes arra, hogy uralja az életünket? Azért, mert többé már *nem* vagyunk a *törvény alatt*. Mert a bűnnek az *ereje a törvényben* van. Tehát, hogyha az ember a törvény alatt él, akkor a bűnnek ereje és hatalma van felette, és amikor elköveti ezeket a bűnöket, akkor a bűn irányítja, és leuralja az életét.

Ugyanis a bűn elkövetésével járó *bűntudat* elkezd uralni az embernek az értelmét, a lelkiismeretét. A törvény követeli, hogy saját erőnkől cselekedeteket hozunk. A *mi képességeink* szembe vannak állítva *Isten képességeivel*. És meg kell cselekedni a *mi részünket* ahhoz, hogy Isten is elő tudja hozni az Ő részét, az *áldásait*.

Ha az ember így viszonyul Istenhez, akkor a Biblia arra hívja fel a figyelmét, hogy a *bűn uralkodik* felettünk, mert a törvény alatt tartjuk magunkat. A kegyelem alatt viszont Isten *szabaddá tesz* minket a bűn uralmától.

Sokszor magyarázzák ezt másképp a prédikátorok és tartanak attól, hogyha az embereket *szabadon engedik* a kegyelemben, akkor majd bőségesen *elkövetik a bűnt*, mert visszaélnék vele. Amikor legalizációt táplálnak az emberekbe, és a törvényt tanítják, nem hallani azt, hogy a törvénynek az ismerete tehet arról, hogy elkövetik a bűnt.

Hogyha az ember a *kegyelem* alá kerül, akkor a *bűn-kép* nem képes többé uralni az illetőt. A bűn csak akkor képes uralmat venni az életünk felett, hogyha törvény alatt tartjuk magunkat. A sátán egyetlen helyen volt képes *megkísérteni* az első emberpárt ott, ahol a *tilalom* vonatkozott, vagyis ahol a törvény adatott. *Egyetlen törvény* volt, hogy ne egyél arról a fáról, a jó és gonosz tudásának a fájáról. És csak így tudott jönni a kísértés.

Ugyanez a helyzet ma is, ha teletömködjük magunkat a *törvénnyel*, akkor *megnyitottad* magad az ördögnek és az ő hatásainak. Ha valakinek az elméjét a törvény uralja és büszke arra például, hogy *megtartom* a tízparancsolatot, akkor a bűnnel járó *bűntudat* és a kárhozatás párosul az életével. Lehet, hogy csak tudat alatt, vagy titokban, anélkül, hogy az emberben tudatosulna.

Ha valaki azt gondolja, hogy hosszú ruhát viseljen ahhoz, hogy szentséges legyen, de azt a hosszú ruhát nem viseled állandóan. Hagin azt mondja, hogy ezt az igeverset úgy is le lehetne fordítani, hogy a *bűn helyett a sátánt helyettesítjük* be, és azt mondjuk, hogy a *sátán nem uralkodik* fölöttünk többé. Felettetek.

Mert a bűn itt, mint *főnév* szerepel, vagyis egy személlyel, vagy egy dologgal lehet helyettesíteni. Így is mondhatnám: hogy már nem a bűnnek a börtönében vagytok többé, hanem a kegyelem 'börtönében' vagytok. Ma a Szegedi Csillag börtönből, ami a bűn börtöne

volt eddig, Londonba fogunk átköltözni, a megigazultság 'börtönébe'. Tehát amíg az ember a *törvény alatt* tartja magát, addig a *bűn börtönében* lakozik.

Senki nem lett szabaddá téve attól, hogy ne kövesse el a bűnt, akkor sem, ha bekerült a megigazultság és a kegyelemnek a 'börtönébe'. Itt jegyzem meg, hogy *nem a te elkövetett bűneid* tettek téged bűnössé, hanem Ádám, az *első ember bűne által* lettél bűnös. Bűnösnek születünk, bűnösnek jöttünk a világra, Ádám bűne által.

Vagy mondjuk azt, hogy Londonban a bűn börtönében lakozol. Amikor befogadod az Úr Jézus Krisztust, mint életed Urát és Megváltóját, akkor átkerülsz egy másik börtönbe, a megigazultság 'börtönébe', ami most legyen a feltételezés szerint Budapesten. Ez a te *döntésed*, és választásod alapján megy.

Amikor a megigazultság 'börtönébe' kerültél be, akkor még mindig *elkövetted a bűnt*, de már nem úgy, mint mikor a bűn börtönében voltál. Pontosan úgy, hogy mint amikor még a londoni börtönben voltál, a bűnnek a börtönében, és tettél igaz cselekedeteket, az sem tudott téged igazgá tenni, továbbra is abban a börtönben voltál. Ugye? Ámen.

Tanítják a bibliatanítók, hogy a törvény ismerete teszi az embert szenté. Ez nem igaz. A törvény ugyanis nem azért adatott, hogy bárkit megigazítson, vagy szenté tegyen. Tehát nem a bűnnek a megcselekedéséről van szó, hogy az nem lesz többé uralommal felettetek, hanem maga a *bűn*, mint *főnév* nem uralkodik többé már felettetek. Vagyis a bűnnek a börtöne *nem vesz uralmat* többé felettetek.

Mondja valaki, hogy én újjászületett keresztény vagyok. És elkövetted a bűnt, és nem azért teszed ezt, hogy a kegyelem még inkább megsokasodjon. Mert a Biblia ugyanis tanítja azt, hogy ahol a bűn megsokasodik, ott a kegyelem is megsokasodik. Nem azért követjük el a bűnt, hogy *visszaéljünk* az Úr kegyelmével. Minden *újjászületett* keresztény *elkövet bűnt*. Isten *kegyelme* szabaddá tett minket a bűn börtönétől, *kiszabadított* onnan.

RÓMA 6,14-19

14. Mert a bűn tirajtatok nem uralkodik; mert nem vagytok törvény alatt, hanem kegyelem alatt.

15. Mit is tehát? Vétkezzünk-é, mivelhogy nem vagyunk törvény alatt, hanem kegyelem alatt? Távol legyen.

16. Avagy nem tudjátok, hogy akinek odaszánjátok magatokat szolgálakul az engedelmességre, annak vagytok szolgálai, akinek engedelmeskedtek; vagy a bűnnek, ami halálra, vagy az engedelmességnek, ami megigazulásra vezet?

17. De hála az Istennek, hogy jóllehet a bűn szolgálai voltatok, de szívetek szerint engedelmeskedtek annak a tanításnak, amelyre adattatok.

18. Felszabadulván pedig a bűn alól, a megigazultság szolgálivá lettetek.

Vagyis *szabaddá* tettetek, mert a szívetekből engedelmeskedtetek. Így fogadtátok el az Urat is, kegyelemből, a szívetek *engedelmességéből*. Tehát a bűn börtönéből kiszabadultatok, és a *megigazultság* 'szolgálivá' lettetek.

19. Emberi módon szólok a ti testetek erőtlensége miatt. Mert amiképpen odaszántátok a ti tagjaitokat a tisztátalanságnak és a hamisságnak szolgálivul a hamisságra, azonképpen szánjátok oda most a ti tagjaitokat szolgálivul az igazságnak, a szentségre.

Tehát mikor még Londonban ültél a bűnnek börtönében, akkor még szabad voltál a megigazultságtól, semmi közöd nem volt hozzá. De attól még az az illető cselekedhetett megigazultságot jellemző, vagy ahhoz illő cselekedeteket.

RÓMA 6,15

15. Mit is tehát? Vétkezzünk-é, mivelhogy nem vagyunk törvény alatt, hanem kegyelem alatt? Távol legyen.

Tehát ha átköltöztem a londoni bűn börtönéből a budapesti ‘megigazultság’ börtönébe, akkor hogy tartózkodhatnék továbbá még mindig a londoni bűn börtönében? Már nem élek ott Londonban, már Pesten élek. Vagyis a londoni börtönnek a rendeletei már nem érvényesek rám. Már nem lehetsz az ottani törvények alatt, mert már nem ott élsz.

Azok már *nem irányítanak* téged. Azok a törvények ugyanis a sátán uralma alatt érvényesek. A bűn uralma már nem érvényes többé az életedre, mert kiköltöztél abból a börtönből, és a megigazultság ‘börtöncellájába’ kerültél. Hogy történhet akkor az meg, hogy ami ott megtörtént, az itt is megtörténik?

Volt egy mondás, amit nekünk tanítottak. Sok Írást és sok tanítást fogtok hallani, és azt újra és újra *kell megemészteni*, megrágni, lenyelni, megemészteni, mindaddig, míg az ember *magáévá* nem teszi. Nekem annyira tiszta és világos ez, neked is az lesz.

RÓMA 5,19

19. Mert miképpen egy embernek engedtlensége által sokan bűnösökké lettek, azonképpen egynek engedelmsége által sokan igazakká lettek.

Mindannyian *bűnösök* vagyunk *alapállásból*, az egy ember bűne miatt, és elkövetjük a bűnöket, mert bűnösök vagyunk. De nem azért lettünk bűnösökké, mert a bűnöket elkövettük, hanem azért voltunk alapállásból bűnösök, amit az első ember, *Ádám tett*.

Tehát a bűnös igenis elköveti a bűnöket, de nem azért vagyunk bűnösök, mert bűnöket követünk el. Az ember ugyanis úgy gondolja, hogy a bűnös cselekedetek által leszünk bűnösökké, de az egy ember, *Ádám cselekedete* által lett *minden ember* bűnössé.

És nem azért lettünk bűnösök, mert bűnöket követtünk el. Azért voltam bűnös, amit Ádám tett. És ha ezen gondolkodik az ember, akkor ez nem igazán egy fair [korrekt] felállás. Már bűnösnek születtem, azért, amit ő tett. Van itt valami még ezen kívül, ami szintén nem fair.

Istennek az *igazságává* is azért váltam, amit *egy ember* [Jézus] tett, és nem azért, amit én tettem. Hallelúja! A bűnnek a *börtönében* addig voltunk, amíg *ujjá nem születtünk*. Vissza tudunk emlékezni arra az időre, amikor még nem voltunk újonnan születettek, akkor is tettünk nemes, jó cselekedeteket.

Ezek a nemes, jó cselekedetek kiszabadítottak-e minket a bűn börtönéből? Nem bizony! Ezek a jó cselekedetek *nem voltak elegendőek* arra, hogy abból a börtönből kiszabaduljunk. Most pedig a *megigazultság* ‘börtönébe’ kerültünk be.

Itt, ezen a helyen, ha *elköveted* a bűn cselekedetét, az képes-e arra, hogy kirángasson téged onnan a megigazultság börtönéből? *Nem képes*, mert az az egy ember [Jézus], téged igazzá tett, Isten igazságává tett Krisztusban! És ha *elvéted* a célvonalat, a céltáblát, az *nem* fog tudni téged a megigazultság *státuszából* kivenni. Mint ahogy a régi jó cselekedeteid sem voltak képesek kivenni téged a bűn börtönének a cellájából. Hallelúja!

Lefordítani nem kis dolog az ilyesmit, de sikerült. Remélem én sem tévedtem – mondja a tolmács. Tehát az igaz hit, ha igazán *helyesen hiszünk*, az fog hozni *helyes életvitelt*, helyes életcselekedeteket. *Megbocsátatott* nekünk, Isten *nem fog kirúgni* minket a megigazultságnak a cellájából azért, mert *bűnt* követtünk el [elvétted].

A sátán azért retteg attól, hogy ezt így megértsd, mert hogyha erre így *rálátsz* és megérted, akkor az olyan *erőt* hoz rád, hogy *nem fogod többé elkövetni* a bűnt. Nem fog tudni a bűn cselekedete többé *kárhozatot*, szégyenérzetet, bűnérzetet, bűntudatot rád terhelni.

Azért mert eltéveszted, elvéted, *nem fogsz visszakerülni* a bűn cellájába, ahonnan jöttél. Azért lettél szabad a bűntől, mert már nem a bűntudat és a kárhoztatás alatt élsz. Végre felfedezted azt, hogy Krisztus Jézusban *nincs kárhoztatásod*.

Aki a legalizációt kedveli, azt mondja, hogy most aztán igazán szabaddá engedted őket. Azonban ha ráébredsz arra, hogy a Jézus Krisztusban való *élet szellemének törvénye* érvényes mostantól rád, akkor *bűnmentesen* fogsz élni. Mert amivel te harminc éve küszködsz, és nem bírod magadat egyről a kettőre kicsiszolni, Isten egy szempillantás alatt képes a *kegyelme* által azt *elvenni* tőled és szabad vagy attól a szenvedélytől.

A hagyományos gyülekezetek egyszerűen *elfordultak* ettől az *igazságtól*. Miután újjászületnek a hívők, és elkövetik a bűnöket, kárhoztatásba teszik őket, bűntudattal terheltekké lesznek, és így az ördög egy fogást gyakorolhat rajtuk, a *hatalmában tartja* őket.

Vagyis *újra* olyanná válik az életük, mint hogyha a bűn börtönében élnének. Az segít, hogyha többé egyáltalán *nem gondolkodunk* a bűn témájában. Mert *Jézus foglalkozott* a bűnnel, teljesen *orvosolta a bűn-problémát*, a bűn amúgy is egy *angyalban találtatott*.

ZSIDÓ 8,12

12. Mert MEGKEGYELMEZEK álnokságaiknak, és az ő bűneikről és az ő gonoszságaikról többé meg nem emlékezem.

Ez Istennek a *látásmódja*, és neked ezt hinned kell. Vagyis hinned kell, hogy Isten *irgalmas* a te hamisságaiddal szemben. És Isten valóban az *igazat mondja*, mikor azt mondja neked, hogy a bűneidről és a gonoszságaidról többé *meg nem emlékezem*.

A *görögben* ez egy olyan erős hangsúlyt kap, hogy *nem, soha többé nem!* És Isten azt mondja, hogy ha így *rám hagyod magad*, akkor én képes leszek megváltoztatni a te kívánságaidat. Én magam foglak megváltoztatni téged. Hidd, hogy én *megbocsátottam* a bűneidet, foglalkoztam a bűnnel, és én majd *megváltoztatom* a dolgokat az életedben.

Harminc éve utazol már az életpályán, és még semmi nem változott. Ezért mondja Isten, hogy higgy nekem, hogy én ezt megteszem, hogy a bűneidről és a gonoszságaidról többé *meg nem emlékezem*. Azokat a témákat, területeket, amikkel küszködsz, majd én a *kezembe veszem*, és a bűntudattól tartsd távol magad.

Mikor kimondjuk, hogy a *bűn* többé rajtunk nem uralkodik, hozzátehetjük, hogy a *betegség sem uralkodik* többé rajtunk, mert már nem a törvény alatt vagyunk, hanem a *kegyelem* alatt. Van, aki úgy gondolkodik, hogyha a *betegség* felüti a fejét, hogy biztosan valami *bűnnel párosult*. A *szegénység sem uralkodik* többé felettetek, mert nem törvény alatt vagytok, hanem *kegyelem* alatt.

Ezek a *gonosz dolgok* azért képesek uralni az életeteket, mint a *betegség*, a *szegénység*, mert a *törvény alatt* élitek az életeteket, és *nem a kegyelem* alatt. És a kegyelemről valószínűleg nem is kaptatok soha *tiszta megértést*.

RÓMA 6,1. 2

1. Mit mondunk tehát? Megmaradjunk-e a bűnben, hogy a kegyelem annál nagyobb legyen?

2. Távol legyen: akik meghaltunk a bűnnek, mi módon élünk még abban?

Hogyan vagyunk képesek a bűn börtönében továbbra is ott élni, ha onnan már kijöttünk? Csak az elménkben gondoljuk, hogy ott vagyunk. Ha elrontasz valamit, akkor az azt jelenti, hogy a kegyelem csak növekedni fog feletted. Ha *nem szándékosan* rontasz el valamit, a kegyelem növekedni fog feletted.

Hogyha *nem veted alá* magad a kegyelemnek, akkor a *bűn kezd el uralkodni* az életed felett. Hozza elő a Szellem nekem most, hogy az Úr Jézus az én *hitem szerzője* és bevezetője, és az *nem* működik a törvény alatt.

A Páli levelekben mindezt a *hústest cselekedetének* soraiba találod meg. Amikor *növekszünk* az Úrban és *növekszünk* a kegyelemben, akkor Isten képes arra, hogy jön, és *segítségünkre* van a mi *erőtlenségeinkben* és *szükségeinkben*.

És Isten megmutatja az *Ő szeretetét* a megbocsátásában. Ez az, amit Isten *tett értünk* a kereszten, és ezért olyan borzasztóan, toporzékolósan örjög az ördög, ha ezt megtudod.

KOLOSSE 2,13. 14

13. És titeket, kik holtak valátok a bűnökben és a ti testeteknek körülméletlenségében, megelevenített együtt Ővele, megbocsátván minden bűnötöket,

Minden vétkeket, minden bűnötöket *megbocsátván*. Hogyha ez így van, hogy megbocsátotta minden bűnünket, akkor ennek igaznak kell lenni a *múlt, a jelen és a jövő bűneire* is. Én régebben úgy tanítottam (mert engem is úgy tanítottak erre), miután az ember újjászületett, onnantól kezdve meg kell, hogy vallja a bűneit ahhoz, hogy megbocsátást nyerjen.

Amikor Jézus *meghalt értünk* a kereszten, akkor minden bűn, amit az emberiség onnantól kezdve elkövet, *jövő időben történt*. És hogyha régóta hallod ezeket a tanításokat, akkor lehet, hogy ez most benned egy harcot fog kezdeményezni.

Ingyen megbocsátotta minden vétkünket – a *Bővített fordítás* mondja. *Tehát ingyen kegyelemből megbocsátotta minden törvényszegésünket*. Vagyis meg van bocsátva nekünk. Egyszerűen higgyed azt, amit az Úr tett, hogy neked *megbocsátatott*. Mikor tette? A kereszten!

14. Azáltal, hogy eltörölte a parancsolatokban ellenünk szóló kézírást, amely ellenünkre volt nekünk, és azt eltette az útból, odaszegezvén azt a keresztfára;

Vagyis a rendeleteket, a *törvénynek* az igényeit, *követelményeit*. A keresztények azokban a napokban ezt megértették, mert Jézust a római kereszten feszítették meg. A rómaiak, amikor *érvénytelenítettek* egy törvényt, akkor azt leírták, és *odaszegezték* a fára. A fa törzsére.

Így a mi *Messiásunk* is ott függött a kereszten, és oda volt *szegezve* a törvény arra a keresztre, ami *érvénytelenítette* azt. Ezzel megsemmisítette, *érvénytelenítette* számunkra, mivel *betöltötte* a törvényt.

Amikor újjászületél, akkor a *szíved tábláira* íródott. Minden egyes parancsolat így felkerült *felszögezve* a fára, mert te úgysem tudtad volna megtartani a törvényt. A törvény ugyanis nem hordoz magában az irgalmat, és nem hajlítható. Nem rugalmas.

A törvény ellenünkre volt, Jézus pedig szabaddá tett minket a törvény követeléseitől. Teljességgel eltörölte az átkot. Nem azért adta Isten a törvényt, hogy az embert szenté tegye, a törvényt azért adta Isten, hogy az ember lássa a bűnös voltát, hogy minden száj bedugassék.

A törvény az felgerjeszti a bűnt és felhossa a felszínre. A törvény nem lesz arra alkalmas, hogy neked segítsen valaha is, mert ugyanis nem rugalmas. A törvény arra adatott, hogy az ember saját magát nézve meglássa, hogy bűnös volt miatt *szüksége* van egy *Üdvözítőre*.

Az ember nem képes arra, hogy a törvénynek egy részét is betartsa, nemhogy az egész törvényt. Mert Jézus jött és betöltötte a törvényt. Amikor beszélt a törvénytudókkal, akkor olyan magasra emelte az elvárást, hogy a farizeusok belátták, hogy a *maguk erejéből nem* képesek arra, hogy betartsák. Valakire gyűlölettel tekintesz, olyan mintha meggyilkoltad volna.

JAKAB 2,10

10. Mert ha valaki az egész törvényt megtartja is, de vét egy ellen, az egésznek megrontásában bűnös.

Ha a törvénynek egy kis jottájában [pontjában] vétkes vagy, az egész törvényt megrontottad. Jézus olyan magasra emelte az elvárást, hogy azt az ember a saját erejéből nem volt képes betölteni.

Amikor Jézus elé álltak dicsekedve, hogy soha nem követtem el házasságtörést, Jézus azt felelte, hogyha *bűnös szándékkal* tekintettel az asszonyra, *már elkövetted* azt. Tehát ezt a kevélységet, ami bennük volt, Jézus lerombolta.

A *kegyelmet* addig nem képes *elfogadni* az ember, amíg rá nem eszmél arra, hogy az ő képességeinek a végére ért. Hogy bűntöltem, imádkoztam, és mégis csak itt tartok, és akkor a végső csalódottságodban *ráébredsz* arra.

Az Úr megvárja ezt, amíg te a saját erődnek a végére érsz, és ráébredsz arra, hogy *szükséged* van az *Ő kegyelmére* az életedben. Saját magunknak a felemelése, előléptetése, kiemelése nem visz minket előre. Rá kell ébrednünk, hogy Uram én *Bened bízom*.

Mert a Zsidókhöz írt levélben közli Isten, hogy én fogom ezt megcselekedni, én teszem ezt, én teszem ezt. A *vallásosság* szellemében növekedettek mondják, hogy én képes leszek arra, hogy Isten kezét megmozdítsam. *Bővített fordítás* szerint fogunk olvasni.

KOLOSSE 2,14. 15 (AMPLIFIED, AZAZ BŐVÍTETT)

14. Érvénytelenítette, eltörölte és eltávolította annak a kötelezvénynek (adóslevélnek) a kézírását, amely – jogi rendelkezéseivel és követeléseivel – hatályban volt ellenünk, ami ellenünkre szólt. Ezt (az adóslevelet, annak rendelkezéseivel, határozataival és követeléseivel) Ő félretette, és teljes mértékben eltette, eltisztította az utunkból azáltal, hogy odaszegezte az (Ő) kereszt(jé)re.

15. (Isten) lefegyverezte a fejedelemségeket és hatalmasságokat, amelyek ellenünk csatarendbe sorakoztak, ellenünk emelték magukat; győzedelmes örömmámorában kitergette és látványosságként mutogatta őket; közpéldává tévén őket, nyilvánosan példát statuált rajtuk és diadalmaskodott felettük Őbenne és a keresztben.

Sok minden van itt. A *Bővített fordítás* szerint érdemes meditatálni ezen. Amikor a törvény követeléseit *odaszegezte* a keresztre, ami ellenünkre volt, ezzel *fegyverezte le* a [sátáni]

fejedelemségeket és a hatalmasságokat, és ez vette el a törvénynek az erejét. És így szabadultunk meg a törvénytől, mert semmissé tette vele a törvényt. Elvette tőlük a fegyverzetet, kiüresítette őket, és lebénította őket.

És te *ne fegyverezd fel* újra az ördögöt. Mivel tudod ezt megtenni, hogy fegyverzetet adsz az ördögnek? Hogyha az *önerős* cselekedetekre irányítod a figyelmet, és a *törvényre*, hogy mit szabad és mit nem. Felfegyverzed vele az ördögöt és *visszakanyarodsz* a bűntudatra. Nem imádkoztam eleget, mondd. A szégyenérzet és a bűnérzet kezd hatalmába venni.

Többé már nem a mindenható Isten erejében bízol ekkor, hanem a *saját erődben* és képességeidben. Ugyan hiszel a gyógyulásban, de az ördög fog emlékeztetni a törvényre. Tudod-e, hogy honnan lehet megállapítani, hogy a *bűntudat alatt* vagy? Akkor, ha hirtelen kijelentést kapsz arról, hogy a *másik* [ember] milyen, és milyen bűnt követett el.

Vagy valaki, aki *meghalt*, hirtelen úgy érzed, hogy veled van és beszél hozzád. *Nem engedik* ki őket a mennyből. Abszolút nem. Senkit *nem látogatnak meg* a megholt rokonok. Úgyhogy ezt az ördögöt nyugodtan kirúghatod a házból.

És hogyha kijelentést kapsz valaki másnak a bűneiről, akkor azt az ördögöt is kirúghatod a házból, mert az illetőt *megmosta* a Szent Vér, és Isten *nem enged kijelentést* venni az ő bűneiről. Az *újjászületett* keresztényeknél biztos, hogy így van, a *Vérben megmosódtak* kétezer évvel ezelőtt. Vagyis Isten nem teszi ezt. *Szabaddá* kell lenned a bűntudattól, ugyanis te a *bűntudat alatt* vagy, ha úgy látod. Érted-e?

Mi hívők az *Úrnak az irányítása* alá tartozunk teljes mértékben, és nem a törvény alá. Az életünket Ő irányítja egyedül. Tehát az ördög nem képes foglalkozni veled, hacsak *át nem lett adva* a tested az ördögnek. [1Kor. 5,5] Csak így tud az ördög foglalkozni veled.

Van azonban az *Úrnak fenyítése*. A te foglalatosságaid azok nem az ördögtől lesznek, hanem az Úr Jézus Krisztustól, a te Uradtól. És Ő úgy fog téged fenyíteni és *tanítani*, mint magunk a *szüleink* tették. Nem a betegséggel és az erőtlenséggel és a szegénységgel fogja tenni.

Tehát az ördög nem tud téged érinteni. És a *bűntudattól* és a kárhoztatástól, amit a keresztények ültettek beléd, meg kell *szabadulnod*. Az Úr megostoroz, *megfenyít az Igével*, és más dolgokkal, teljesen tisztán írja az Ige. De az *ördög nem érinthet* minket.

És Isten *nem fed fel* a másik bűneit neked. Hogyha a másik meg van *mosva* a Vérben, akkor te *honnan veszed* ezeket a kijelentéseket? Teljesen és tisztán látható, hogy a bűntudatosságából fakadnak, a kárhoztatásból.

1KORINTHUS 4,1-3.

1. Úgy tekintszen minket az ember, mint Krisztus szolgáit és Isten titkainak sáfárait.

2. Ami pedig egyébiránt a sáfároknak megkívántatik, az, hogy mindenik hűnek találtassék.

3. Rám nézve pedig igen csekély dolog, hogy tőletek ítéltessem meg, vagy emberi ítélelnaptól; sőt magam sem ítélem meg magamat.

Tehát ő mit mond? Még *magamat sem ítélem* meg. Tudod, hogy miért nem ítéled meg magad? Azért, mert van előtted egy *elváras* valakivel kapcsolatban, és az nem te vagy. Az asszonyok például ránéztek Diána hercegnőre, és ha nem olyan szépek, akkor el kezdik magukat kárhoztatni.

Te magadban olyan gyönyörű vagy, hogy nincs hozzád hasonló egy sem. Ezért nem ítélem meg magamat, mondja Pál. Még magamat sem. Meg kell szabadulnunk ezektől a *hamis képektől*, hogy olyanok kellene lennünk, mint a másik. Mint a világsztárok.

Az Ige tisztán *elválaszt* minket a világtól, a hamisaktól, a világ dolgaitól. Az újjászületetteknek a serege, a *Gyülekezet* teljesen el van *különítve* mind a világtól, mind a zsidóktól, az Izrael népétől. Teljesen *különváltan* kezeli Isten, az Ő gyülekezeti Testét.

1KORINTHUS 4,4-7.

4. Mert semmit sem tudok magamra mondani, de nem ebben vagyok megigazulva; aki ugyanis engem megítél, az Úr az.

Ki az, aki megítél minket? Az Úr. Egész nap a szemei pásztáznak téged.

5. Azért idő előtt semmit se ítéljetek, míg el nem jön az Úr, aki egyrészt világra hozza a sötétségnek titkait, másrészt megjelenti a szíveknek tanácsait; és akkor mindenkinek az Istentől leszen a dicsérete.

6. Ezeket pedig, atyámfiaim, példában szabtam magamra és Apollósra tiérettetek, hogy rajtunk tanuljátok meg, hogy annak felette, ami írva van, nem kell bölcselkedni; hogy senki se fuvalkodjék fel az egyikért a másik ellen.

7. Mert kicsoda különböztet meg téged? Mid van ugyanis, amit nem kaptál volna? Ha pedig úgy kaptad, mit dicsekszel, mintha nem kaptad volna?

Mindent az *Úrtól kaptunk*. Még van egy másik tanítás itt. Hangzott ilyen régebben, hogyha bűnt követsz el, megnyitod az ajtót az ördögnek. Tudod, hogy honnan van ez a tanítás? Ez is az ördögtől van.

Már *megbocsáttatott* neked minden bűnöd, minden cselekedeted. Amit teszel, megnyitod az ajtót az Úrnak és a *kegyelemnek*, hogy kapj egy kis fenékberúgást. A Páli Evangélium szerint a bűneink *megbocsáttattak a múlt, a jelen és a jövő idejében*.

Megnyitja az ördögnek az *ajtót*, ha a *bűntudatban* tartod magad. Az emberek sokszor innen veszik a kijelentéseiket, az ördögnek a kárhozzátásából.

Róma 14,21 mondja: *Ami nem hitből van, bűn az*. Ezt próbáld meg. Ugye *hitből* élünk, és *kegyelemből* élünk? *Kegyelemből* tartattunk meg hit által. Ahol nincs törvény, ott nincs törvény ellen való cselekedet sem.

A gyülekezetek pedig agyimosást vettek az ördög tanaiból. Több *keresztény törvény* van, mint zsidótörvény létezett. A gyávák és a hitelenek lesznek az elsők, akik bevettettek a tűznek a tavába, mondja a Jelenések 21,8. Nem szabadna a törvényben dicsekednünk, hogy mit tettünk mi magunk. A *Jézusban* kell *dicsekednünk*.

A Róma 6,14 ad *magyarázatot* mindarra, amit a Róma 7-es fejezetben olvasol. Pál ott kérdéseket tesz fel. Ugye az Efézus 2,8 tanítja, hogy *kegyelemből tartattatok meg, hit által, és ez nem töletek van, Isten ajándéka ez. Nem cselekedetekből, hogy senki ne kérkedjék*.

A Róma 5,2 mondja, hogy ehhez a kegyelemhez, amelyben álltok, *hit által* van a meneteletek. Két nagyon jó kegyelem írással szeretnék ma elköszönni töletek.

PÉLDABESZÉDEK 3,5. 6

5. Bizodalmaid legyen az Úrban teljes szívedből; a magad értelmére pedig ne támaszkodjál.

6. Minden útjaidban ismerd el Őt; akkor Ő igazgatja a te útjaidat.

Úgyhogy *bízzál* Benne *mindenkor*. Teljes szívedből bízzál Benne.

RÓMA 7,4

4. Azért atyámfiain, ti is meghaltatok a törvénynek a Krisztus teste által, hogy legyetek máséi: azé, aki a halálból feltámasztatott, hogy gyümölcsöt teremjünk Istennek.

Hogy megy ez? Úgy, hogy az Úrban bízunk teljes szívünkben, és *Őt követjük* minden lépésben. Minden beléd lett *programozva* ugyanis. Nemcsak hogy a Szent Szellem benned *lakozik*, hanem *elveyült* a te szellemeddel. Ketten *eggyé* lettetek, mint ahogy egy kötelet fonnak, úgy lettél összefonva, *eggyé erősítve* a Szent Szellemmel.

És az ördög nem képes ezzel elbánni, az ördög *nem fér el benned* utána már, az ördög a *lábad alatt* van, ha a törvényt kivetted az életedből. Beléd lett mindez teremtvé. Hogyan történt ez? Az *Ő természetét ültette el* benned. Isten a *Szeretet* maga. Az *Ő természete* van tebenned, és annak kell *teret adni*.

Titus levele 1. és 3. fejezetében utaltam rá már a múltkor is, és nem bontottam ki annyira, ahogy kellett volna, ott is erősen felhívja az Írás a figyelmünket, hogy *álljunk le a törvénytől*, és zárjuk be azokat a szájakat, akik a törvényre mutatnak. Ez annyira tiszta.

Öt órakor hajnalban ütött ez meg engem, amikor kinyitottam a Könyvet, hogy ez az Ige a pásztoraimnak. A törvényben is tilos volt bizonyos magokat például vegyíteni, vagy ötvözni. Ugyanígy *nem lehet vegyíteni a törvényt és a kegyelmet*.

Ha az ember megnyitja magát ennek a kegyelemnek, és tisztán a *kegyelem forrásáról* táplálkozik, akkor az *elméje* óriási módon megnyílik a *kijelentések* felé. A kegyelemben *növekedni* kell, és mindannyiunknak szüksége van rá, ami azt jelenti, hogy nem érdemeltük ki, amit kaptunk. Meg nem érdemelt, ki nem érdemelt *kegyelmsége*, kedvessége Istennek az életünkön. Ez a *Krisztus Szeretete*.

Kaptatok ma valamit, biztos vagyok benne. Az élet fájáról fogunk táplálkozni jövő vasárnap ismét. Hallelúja! Mondjuk együtt tehát:

Ez én vagyok. Mert én szabad vagyok, szabad vagyok a büntudattól, mert szabad vagyok a törvénytől. Nem vagyok a törvény alatt, kegyelem alatt vagyok. Jézus alá tartozom. Ő az én Uram. Ő vezeti az életemet. Ő a hitem szerzője és bevégzője. Szeretem az Úr Jézust. Szeretlek Úr Jézus. Ámen!

Az Úr *könnyörületessége* van itt. A ti jelenléteteket szereti az Úr, nagyon, hogy itt vagytok, az életeteket, a lényeteket. Az Úrhoz tartoztok és szeretné, ha *szabadok* lennétek minden kötéstől. Szeretné, ha az *elmétek* szabad lenne, és megtisztulna ezektől a kötésektől, és jön akkor a gyógyulás. Jön a gyarapodás. És *gyümölcsöt* termünk az Úrnak, ezt írja.

Téged akar *felkészíteni*, hogy végezhesd a *szolgálat* munkáját. A mieink igenis tudják, hogyan kell valakit üdvösségre vezetni. Hallelúja! Éneklünk az Úrnak, közben előre jöttök, és kézrátétellel áldást fogunk kérni rátok, és sok gyógyulás lesz ma.

„Ráadás”: Ezt követően pedig az Üdvösség imája és a Szent Szellem keresztség következik. Hálát adunk Istennek, megköszönjük Istennek, hogy a Szent Szellem keresztség elé járulhatunk, hogy beteljesedjünk a gyönyörűsége Szent Szellemmel. Hatalmas ima következik. Meg fogjuk nézni az igei hátterét, és amint beteljesedtetek a Szent Szellemmel, az egész gyülekezet együtt fogja felemelni a hangját Istenhez, egy gyönyörűsége, fenséges szellemi nyelven.

Ez az, amit mondott az előbb Sanders pásztor, hogy *szükség néktek* nyelveken imádkoznotok. A következő percekben, ez így lesz, mert parancsolat érkezett. Be kell teljesedni a Szent Szellemmel, Isten így rendeli nekünk ugyanis. Fontos ez, mi tudjuk, hogy ez létezik és élünk vele. Ezek a *szellemi* imádságok a *leg hathatóbbak* az életünkben. Ha elimádkoztuk a rövid kis imánkat, és elimádkoztuk az Igét, utána a szellemi ima, ami meghozza a maradékot, ami még hiányzik, azt hozzáteszi.

És behozza a konyhára, amire szükség van. Minden szükségünk betöltetik általa, minden kívánsága a szívünknek, beteljesedik. Ez az az imádság, amit Isten elrejtett a világ bölcsessége elől. Az értelmünkkel nem fogjuk felfogni, de nem kell kétségbeesni. Olyasmi imádság lesz, mint amikor idegen nyelvből foszlányokat hallanánk, mintha szótagokat, dadogó ajakkal beszélénk.

De valójában nem dadogunk, hanem egy természetfeletti világból, egy nyelvnek a szótagjait fogjuk mondani, és közben Isten akaratát szóljuk. A Szent Szellem fogja hozni ezt a kiejtést. Két imát fogunk elmondani, az Üdvösségről szóló imát, és a Szent Szellem keresztség imát. A *hitünk kinyilvánítását* fogjuk most megtenni a következő imával:

Hiszem, hogy Jézus Istennek Fia, hiszem, hogy Jézus meghalt az én bűneimért a Biblia tanítása szerint. Hiszem, hogy Jézus feltámadt a halálból, az én megigazulásomért. Kérek Jézus, legyél az én Uram, legyél az én Megváltóm, legyél az én Gyógyítóm. Jézus Te vagy az én Uram, Jézus Te vagy az én Megváltóm, Jézus Te vagy az én Gyógyítóm. És én meg vagyok váltva, örök életem van Krisztusban, mert újjászülettem Krisztusban. Az Ő Szent Vére megtisztított, minden bűntől. Örökkön örökké. Ámen!

Ebben a hófehér szentségben és megigazultságban, ahogy állunk a trón előtt, pontosan olyan *igazak* vagyunk, mit az Úr Jézus Krisztus. Mert az Ő Vére tisztított meg minket, minden bűnünket magára vette. Ebben a gyönyörű tisztaságban és hófehérségben, ragyogásban, Isteni dicsőségben képesek leszünk most beteljesedni a Szent Szellemben, Aki a Szent Lélek, a Szentháromság harmadik személye.

És Isten úgy *rendelte*, a keresztények életét, hogy az Ő teljessége által az életünk minden akadály ellenére *sikerre* jusson. Ha nagyobb, aki bennünk van, akkor tudjuk *legyőzni* azokat. Be kell *fogadni* a Nagyobbat. Ez a titka a *keresztény sikernek*, a keresztény életnek, hogy *győzelemre* jussunk mindenben. Az Úr Jézus már *megszerezte* ezt a győzelmet, nekünk *érvényre kell juttatni!*

Ezt meg kell *tanulni*, hogy lehet érvényre juttatni azt a győzelmet, amit az Úr Jézus szerzett, hogy ne tudjon minket az ellenség elnyomni a gonosz terveivel. Nem hagyjuk magunkat, és *ellenállunk*, és aki ellenáll, meg van írva, hogy az *ellenség megfut* tőle. Vagyis a *hitélet* az azt jelenti, hogy ellenállunk a gonosznak, megtörjük az erejét.

Megkötözzük, és aztán kiraboljuk a házáat is, ha kell, miután megkötöttük. Amit ellopott tőlünk, a *hétzszeresét* kell, hogy *visszahozza*, és abból tudunk adni másoknak is. Ez egy gyönyörű élet. Ez egy gyönyörű élet, és nem úgy élünk, mint a világ, kétségekben és depresszióban és betegségekben. Mi megtanulunk a Szent Szellem által 'vízen járni', a *nehézségek fölött*, a bánatok fölött, a gyász fölött.

A gyász helyett *vigasztalást* ad nekünk az Úr például. A betegség helyett *kiteljesedést*, örömet, másokért való imádkozást ad nekünk, hogy más betegek is meggyógyulhassanak. Tehát egy *csodálatos élet*, amire az Úr *hív* minket és nyújtja a kezét. Meg kell fogni.

Meg kell fogni, ez a *mi* részünk. *Neki* is van része, amire elkötelezte magát az Igében, és nekünk is van részünk. Meg kell tanulnunk az Úrral *együtt járni*, és az nem egyik napról a másikra menő, egy órás lecke lesz, hanem ha vissza- és vissza- és *visszajártok*, és *megtanuljátok* Isten Igéjét. Az pedig már a ti *szorgalmatokon* fog múlni.

Most csak megtanítjuk nektek, hogy létezik ez a fajta imádság. Végtelen egyszerű, és *fölepíti* az életünket. Aki *nyelveken* imádkozik, *önmagát* építi fel. Önmagát. És az Isten tökéletes *akarataiban* szól az imádság. Tehát meg fogjuk kérni a drága Mennyei Atyát, hogy töltsse be a szívünket a Szent Szellemmel és utána rögtön imádkozunk nyelveken.

Jézus azt mondta, mennyivel inkább ad a mennyei Atya Szent Szellemet azoknak, akik *tőle* *kérik*. Így szól az imánk, közös ima lesz:

Drága Mennyei Atyám Az Úr Jézus Szent Nevében imádkozom, azt tanítod a Bibliában, ha kérem tőled a Szent Szellemet, Te örömmel odaadod Őt. Ezért Drága Mennyei Atyám az Úr Jézus Szent Nevében kérem Tőled a Szent Szellemet. Keresztelj meg a Szent Szellemmel Jézus nevébe. Köszönöm Mennyei Atyám, hogy minden imámat meghallgatod, és megválaszolod. Ezért hittel vallást teszek arról, hogy teljes a szívem a Szent Szellemmel, mert megkeresztelkedtem a Szent Szellemben. Ennek jeleként, nyelveken fogok imádkozni, ahogy a Biblia tanítja, és ahogy a Szent Szellem adja a kiejtést. Jézus Szent nevében. Örökkön örökké Ámen.

Most egy olyan *segítőt* *kaptál* a szívedbe, aki minden helyzetben képes segíteni, és olyan *megoldásokat* tud hozni, amire nem is gondoltál volna, hogy egyáltalán lehetséges lesz. Természetfeletti *adósság eltörlések* például, nagyon-nagyon fontos a mai világban. Rengeteg hitel van az emberek életében, és ezek följebb és följebb mentek, ahogy az ember külföldi valutával vette föl. Egyre reménytelenebbek ezek a helyzetek. Nem tudják ezt az emberek fizetni, kiköltözések előtt állnak.

És ilyenkor van egy *Segítőnk*, Aki képes arra, hogy megmutassa, hogy *mi az út*. És meg kellene ismerned, hogy el tudd *venni a választ*, mert embernél nincs meg a megoldás, de Istennél ott van. Mindenre! Mert *Ő mindenekfelett* való.

És ahogy az Egyiptomból menekülő izraeli nép előtt megnyitotta a tengert, Mózes felemelte a kezét, és megnyílt a tenger. Szétnyílt *természetfeletti* módon és átmentek száraz földön az izraeliek, az egyiptomiak meg belefulladtak ugyanabba a vízbe. Nem szabad elfelejteni, hogy *Istennél nincs lehetetlen*, és olyan utakat fog neked kidolgozni, amit most még szemmel nem is látsz.

Lehet, hogy a tenger még elborítja, de a tenger meg fog nyílni, kétfelé, és te száraz lábbal fogsz átmenni rajta, Jézus nevében. Isten hatalmas erre. Ezt a *hatalmas Istent* a *szemünk előtt* kell mindig tartani. És nem a problémákra nézni, az nem segíti az embert, az lejjebb húzza.

Amúgy is meglévő gondjaidat, ha arra tekintünk, még nagyobbá lesznek, ha *Istenre tekintünk*, akkor meg eltörpülnek. És jön az erő, ami *megoldja* ezeket a helyzeteket. Kulcsfontosságú, hogy *megismerkedjünk* Istennel.

Most az első kiejtéseket fogjuk megtenni, az *Ő Szent* nyelvén, az *Ő Szent* akarataiban. Mindenkinek lesz ilyen kiejtése, és fogunk segíteni, akinek nehezebben indulna, de nem hiszen, hogy lesz különben ilyen, mert itt van rá a készítés nagyon erősen.

Sóhajtással kezdjük, mondjuk: Jézus nevében, nyelveken fogok imádkozni. És a hozsannákkal fogjuk kezdeni. Hozsanna a magasságban. Áldott legyen a mi Istenünk. Ellene megyünk az ellenség terveinek. Megsemmisítjük az életetek felett.

Hatalmas folyam legyen a Szent Szellem kegyelme az életetek felett. Isten a tökéletes akaratát hozza az életetekre. Sok *gyümölcsöt* teremjete. Az Igében *felnövekedjete*. Mert *jó az Úr*, és azt lehet érezni. Jó az Úr az övéihez. Az Ő jelenléte milyen csodálatos.

Prédikálás után nagyon gyorsan léptem, akkor nem tudtak úgy jönni az ajándékok, most jöttek a megnyilvánulásai a Szent Szellemnek. A tanítás után átváltani a gyógyító kenetre, a kettő lehet, hogy nem keveredik úgy, ahogy kellene. Nem mutatott az Úr semmit az elején. Most itt vannak az ajándékok.

Köszönjük a drága Úr Jézusnak az életét, ami a ti életetekben jelen van. Csodálatos pásztoraink, evangélistáink vannak jelen, növekednek az Úrban. Tagadhatatlan, hogy gyönyörű növekedésben vagytok mindannyian, és ez áldás nekünk, hogy ezt láthatjuk, és gyönyörű ez az együttlét az Úrban.

Megduplázzuk a keddi és csütörtöki imádságokat, nemcsak délelőtt lesz imakör, 10-től 12-ig a szokásos időben, hanem kedden, csütörtökön délután is, úgy, mint hétfő, szerda, péntek délután. De most kedd és csütörtökön is lesz még ezen kívül 17 órától 19 óráig, egy-egy imakör. Nagyon *komoly imaidők* vannak, imádságnak az órája ez az életünkben.

A függőleges vonallal jelzett igeversek más fordításokból származnak.